

Када су тешка времена

од стране

Марк МцГее

Апостоли су знали за тешка времена. Често су писали о томе како се Божја деца могу суочити са невољама и противљењем. Бог нас није оставио без одбране.

„Сад ће праведник живјети од вере ... Сада је вера суштина онога чему се надало, доказ невидјеног.“ Јеврејима 10:38 - 11: 1

Писац Хебрејима дао је смелу изјаву својим читаоцима. Написао је да ће „праведни“ живети од „вере“, а „вера“ је „супстанца“ ствари којој се надају и „доказ“ ствари које се не виде. Сваки хришћанин зна да је „вера“ неопходна за спасење („Јер милошћу се спашавате вером“), али многи од нас заборављају да је „вера“ начин на који треба да живимо на Земљи. Живјети по „вери“ није необично или необично. То је нормалан хришћански живот. Не зависимо у потпуности од Бога за вечни живот, онда у потпуности или чак делимично зависимо од себе за овај живот на земљи. Праведници живе од „вере“.

Као примере, писац наводи Авеља, Еноха, Ноја, Абрахама, Сару, Исака, Јакова, Јосифа, Мојсија, Рахаву, Гедеона, Барака, Самсона, Јефтаја, Давида, Самуила и пророке. Вером су ови људи „потчињавали краљевства, чинили праведност, добијали обећања, заустављали уста лавовима, гасили насиље ватре, избегавали ивицу мача, из слабости су били јаки, храбри у борби, окретали се војскама ванземаљаца. Жене су поново примиле мртве васкрсле у живот: а друге су мучиле, не прихватајући избављење; да би могли постићи боље васкрсење: А другима се судило на окрутном ругању и биједи, да, осим веза и затвора: Каменовани су, резани, искушани, убијени

мачем: лутали су у овчјим кожама и козје коже; сиромашни, напаћени, мучени; (Којих свет није био достојан :) лутали су по пустињама и по планинама, и по брлогу и пећинама на земљи. И сви они, добивши добар извештај кроз веру, нису добили обећање. Бог нам је пружио нешто боље, да они без нас не буду усавршени. Зато, гледајући да нас окружују с тако великим облаком сведока, одложимо сваку тежину и грех који нас тако лако спопада и трпимо трчањем трку која је пред нама постављена, гледајући у Исуса аутор и довршилац наше вере; који је због радости постављене пред њим поднео крст, презирући срамоту, и постављен је с десне стране престола Божијег “.

Узмимо неколико дефиниција речи које ће нам помоћи да схватимо шта Бог овде значи. „Вера“ је пистис. То је „чврсто убеђивање засновано на слуху“. Чујемо се чврсто у то. Без сумње смо уверени јер знамо да је Онај Који нам говори истинит.

„Супстанца“ је хупостаза. То значи „стварност, сигурност, суштина, суштина, основа, гаранција“. У Јеврејима 1: 3, Исус Христ се назива цхарактер тес хупостасис Бога. Он је „представљање стварности“ Божјег лика. Кад видите Христа, видите Бога и Његов лик. Христос се могао видети, чути и осетити. Био је стваран према својим ученицима. Он је стварност Бога. Тако је и са стварима у нашем животу. „Вера“ коју имамо у Христа је наша „стварност“, наша „супстанца“, наша „гаранција“.

Вера је стварност „ствари којима се надамо“ (елпизоменон). То је оно што „очекујемо са жељом“. У животу имамо много страсти. То може бити особа, веровање, посао, могућности да се помогне другима, ствари. Вера је стварност онога што очекујемо са жељом. Вера значи да је оно чему се надамо „стварност“.

Вера је такође „доказ онога што се није видело“. „Доказ“ је елегцхос. То је „доказ тестом“. Та реч је коришћена као истинити докази против оптуженог који су довели до осуђујуће пресуде и укура. „Ствари које се не виде“ су прагматон или блепоменон. То значи ствари које се не могу видети очима. Вера је „доказ“ ствари које не можемо видети физичким очима.

Ако се суочавамо са тешким временима и имамо велику наду да ће се ствари поправити по нашем укусу, шта ћемо радити? Ми верујемо Богу. Ми имамо веру. То је стварност ствари којима се надамо. То је доказ онога што не можемо да видимо.

„Вера“ је истовремено дивна и тешка, лагана и тешка. Ми смо људи. То значи да смо несавршени и потребни. Правимо грешке. Забрљали смо. Повређујемо и дубоко осећамо ствари. Ми бринемо. Дубоко нам је стало. Толико желимо да ствари буду боље него што јесу. Шта нам Бог даје да се позабавимо свим тим бригаама? "Вера." Ми верујемо у оно што Он говори. Питамо, па слушајте. Не губимо срце.

Како живимо „живот вере?“ Ми и даље верујемо у Божју Реч. Идемо даље, корак по корак. Ми своју бригу полагамо на Христа, јер Он

брине о нама. Молимо се уместо да бринемо. Имамо веру, јер је вера коју је Бог положио у наше срце и ум у тренутку спасења „супстанца“ и „доказ“ који треба да прођемо кроз тешка времена. Више је него довољно.